

Jakab levele a szórványban élő tizenkét törzsnek

Jakab, az Isten és Úr Messiás Jézus rabszolgája, a tizenkét törzsnek a szórványban: Örvendek!

Csupa örömmek tartásatok, testvéreim, amikor sokféle próbáztatásokba vetődhettek, *mint akik* tudjátok, hogy a ti hiteteknek az alapos megvizsgálása kitaratást munkál ki. A kitartás pedig rendelkezzen *hiánytalanul* tökéletes cselekedettel, hogy lehessetek *hiánytalanul* tökéletesek és egészségesek, semmiben *sem* hiányt szenvedők. Ha pedig valaki közületek hiányt szenved bölcsességben, kérje az adakozó Istentől (*aki* mindenkinek egyszerűen és nem korholóan *ad*), és majd megadatik neki. Kérje pedig hitben, semmit sem kételkedve, mert a kételkedő hasonlít a tenger szélfúttá és felkorbácsolt hullámához. Mert ne feltételezze az ilyen ember, hogy kapni fog valamit az Úrtól. A kétlelkű férfi minden ő útjában nyughatatlan.

Dicsekedjen pedig az alázatos testvér az ő magasztosságában, a gazdag pedig az ő megalázottságában, mert mint a fű virága, *úgy* fog elmúlni. Mert felkelt a nap *égető* hőséggel, és elszárította a füvet, és az ő virága lehullott, és az ő külső megjelenésének a szépsége elpusztult: így fog a gazdag is az ő előmeneteleiben elhervadni.

Boldog az az ember, aki hátrányba kerülve kitartással elszenved *a* próbáztatást, mert *miután* kipróbálttá vált, meg fogja kapni az élet *győzelmi* koszorúját, amit megígért az Úr az őt szeretőknek.

Senki próbáztatás alatt lévő *ne* mondja, hogy: „Az Istentől vagyok próbáztatás alatt”, mert az Isten próbáztathatatlan *a* rossz *dolgok által*, *ő* maga pedig senkit *sem* próbáztat. Hanem mindenki próbáztatás alatt van, *mégpedig* a saját kívánsága által húzva és csábítva. Azután, *miután* a kívánság megfogant, bűnt szül, a bűn pedig, *miután* tökéletességre lett víve, halált hoz a világra.

Ne tévelyegjetelek, szeretett testvéreim! Minden jó adomány és minden tökéletes ajándék felülről van, *ahogy* leszáll a világosságok Édesapjától, akinél nincs változás vagy váltakozás árnyéka. *Miután így* akarta, világra hozott minket az *objektív* igazság Kinyilatkoztatása számára, *azzal a céllal*, hogy mi legyünk az ő teremtményeinek valamiféle első termése.

Tehát szeretett testvéreim, legyen minden ember gyors a hallásra, késedelmes a szólásra, késedelmes a haragra. Mert ember haragja nem munkálja ki Isten igazságosságát.

Azért, *miután* elvetettetek minden mocsokságot és a rosszalkodás *túláradó* bővelkedését, szelídségben fogadjátok be a beültetett Kinyilatkoztatást, ami képes megmenteni a ti lelkeiteket. Válgatok pedig megtevőivé a Kinyilatkoztatásnak, és ne csak magatokat *mellébeszéléssel* rászédő hallgatóivá, mert ha valaki hallgatója a Kinyilatkoztatásnak és nem megtevője, az hasonlít egy, az ő születés szerinti külső megjelenését tükörben megtekintő férfihoz; mert megtekintette magát és elment, és azonnal elfelejtette, milyen *is* volt. Aki pedig meghajolva belenézett a tökéletes törvénybe, a szabadságéba, és mellette maradt, az *mivel* nem feledékeny hallgatójává vált, hanem a dolog megtevőjévé: az boldog lesz az ő tetteiben.

Ha valaki istentisztelőnek látszik köztetek, *aki* nem zabolázza meg az ő nyelvét, hanem megcsalja az ő szívét, annak hiábavaló az istentisztelete. Tiszta és szennyezetlen istentisztelet az Isten és Édesapa előtt ez: meglátogatni az árvákat és özvegyeket az ő nyomorúságukban, és feltmentesen megőrizni az *embernek* magát a világrendszerből.

Testvéreim, ne személyválogatásban bírájátok a hitét a mi Urunknak, a dicsőséges Messiás Jézusnak! Mert *abban az esetben*, ha bement a ti gyülekezetetekbe¹ egy aranygyűrűs férfi fényes ruházatban, de bement egy szegény is mocskos ruházatban, és ti a fényes ruházatot viselőre néztetek rá, és *így* szóltatok oda neki, „Te ülj ide szépen”, és a szegénynek *meg így* szóltatok oda, „Te állj ott vagy ülj ide a zsámolyom alá”: *akkor* nem is kételkedtetek önmagatokban, és gonoszul érvelő bírálóká váltatok. Halljátok meg, szeretett testvéreim: Nem az Isten választotta-e ki *magának* a szegényeit ennek a világnak, a hitben gazdagokat és a Királyság örököseit, amit megígért az őt önzetlenül szeretőknek? Ti pedig meggyaláztátok a szegényt! Nem a gazdagok urálnak le titeket és *nem* ők hurcolnak titeket ítélőszékek elé? Nem ők szidalmazták *azt* a szép nevet, amiről elneveztek titeket? Ha ugyanakkor teljesítitek a királyi törvényt az Írások szerint, „Szeretni fogod *önzetlenül* a te legközelebbi *embertársadat*, mint önmagadat”: *akkor* szépen teszitek. Ha pedig személyválogatók vagytok, bűnt követtek el, *miközben* rábizonyító fedésben részesültök a törvénytől, mint *annak* megszegői.

¹ *Gyülekezet*: Az itt található görög *συναγωγή* (e. „szünagógé”) szó, melyből a zsinagóga szavunk ered, 'helyhez és programhoz kötött gyülekezet'-et jelent, illetve magát a 'gyülekezeti épület'-et. Ebben a fordításban 'gyülekezet'-nek fordítjuk, mivel ez a szó inkább felel meg a kereszténységben elterjedt épülethez kötött vallásos istentiszteleti programnak (gyülekezetnek), mint az ebben a fordításban 'kihívottak'-nak fordított *ἐκκλησία* (e. „ekklészia”), ami egy helyhez kevésbé köthető 'spontán döntéshozó közgyűlés'. Míg a zsinagóga valahová befelé gyűjtő, addig az ekklészia valahonnan kifelé hívó.

Mert aki az egész törvényt *figyelmesen* megtartja², de elbukik egyetlen *pontjában*, mindegyikben *büntetésre méltó* vétkekessé vált. Mert aki *azt* mondta: „Nem törhetsz házasságot”, *azt* is mondta: „Nem gyilkolhatsz”. Ha pedig nem törsz házasságot, de ölsz, *a* törvény megszegőjévé váltál. Úgy szóljatok és úgy tegyétek *a dolgaitokat*, mint *akiket* a szabadság törvénye által készülnek megítélni. Mert az ítélet irgalmatlan az irgalmasságot nem tevőn, és dicsekszik *az* irgalom *az* ítélettel szemben.

Mi a haszna testvéreim, ha valaki *leszögezve azt* mondja, van hite, cselekedetei pedig nincsenek? Vajon képes a hit megmenteni őt? Ha pedig *tegyük fel*, egy fivér vagy nővér ruhátlanul indulna el, és egy napra elegendő élelem szűkében lenne, valaki pedig közületek odaszólna nekik, „Menjetek békességben, melegedjete meg és lakjatok jól!”, de nem adná meg nekik a test számára szükséges *dolgot*, mi a haszna *annak*? Így a hit is, ha cselekedetei nincsenek, halott önmagában.

De biztos azt fogja mondani valaki: „Neked hited van, és nekem cselekedeteim vannak.” Mutasd meg nekem a te hitedet a te cselekedeteidből, és én meg fogom mutatni neked az én cselekedeteimből az én hitemet! Te hiszed, hogy az Isten egy? Szépen teszed! A démonok is hisznek, és rettegnek.

Akarod pedig tudni, te hiábavaló ember, hogy a hit a cselekedetektől különválasztva halott? Ábrahám, a mi ősapánk nem cselekedetektől lett igazzá nyilvánítva, miután *áldozatként* felajánlotta Izsákot, az ő fiát az oltáron? Látod, hogy a hit együtt cselekedett az ő cselekedeteivel, és a cselekedetektől a hit *hiánytalanul* tökéletessé lett? És beteljesedett az Írás, ami *leszögezve* mondja: „Hitt pedig Ábrahám az Istennek, és be lett számítva neki igazságossággul, és Isten barátjának nevezték.” Látjátok tehát, hogy cselekedetektől van igazzá nyilvánítva *az* ember, és nem egyedül hitből?

Hasonlóan pedig Ráháb, a parázna nő is, nem cselekedetektől lett-e igazzá nyilvánítva, *miután* házába fogadta a követeket, és más úton, *szinte kihajítva* küldte el őket? Mert amint a test különválasztva a szellemtől halott, úgy a hit is különválasztva a cselekedetektől halott.

Ne sokan legyetek tanítók, testvéreim, *mint akik már* tudjátok, hogy nagyobb ítéletet fogunk kapni. Mert sokat bukunk mindannyian. Ha valaki Kinyilatkoztatásban nem bukik el, *az hiánytalanul* tökéletes ember, képes megzabolázni az egész testet.

² *Megtartja*: az eredeti *τηρέω* (e.: „téreo”) szó ‘megfigyelést’ és ‘őrizetben tartást’ is jelent. A szó arra utal, hogy a törvényt olyan figyelmesen tartották meg, mint ahogyan a börtönőr is megfigyeli és őrizi a foglyait.

Figyeljete: a lovaknak a zablát a szájába azért tesszük, *hogy* engedelmeskedjenek nekünk, és *így* az egész testüket irányítjuk. Figyeljete: a hajókat is, *noha* óriásiak és kemény szelek hajták, *a* legkisebb lapát által irányítják, ahová csak az *egyenesben tartó* kormányos hirtelen mozdulata akarja. Így a nyelv is kicsi tag, és nagy dolgokkal kérkedik. Figyeljete: egy csekély tűz milyen nagy erdőt felgyújt! A nyelv is tűz, a világrendszere az igazságtalanságnak! Így a nyelv magát teszi a mi tagjaink között az egész testet beszennyezővé, és a születés *szerinti sors* kerekét lángba borítóvá, és a *szemétegető siralomvölgytől*, a Gé-Hinnómtól lángba borulóvá.

Mert mind vadállatok és madarak, mind csúszómászók és tengeri lények minden természete meg van szelídítve és meg lett szelídítve az emberi természet által, de a nyelvet senki *sem* képes emberek *közül* megszelídíteni: feltartóztatlan rosszasság, telve halálhozó méreggel. Ezzel áldjuk az Istent és Édesapát, és ezzel átkozzuk az Isten hasonlatossága szerint lett embereket. Ugyanabból a szájból jön ki áldás és átok. Nem szükséges, testvéreim, ezeknek így lenniük.

Vajon a forrás ugyanabból a nyílásból árasztja az édest és a keserűt? Talán képes, testvéreim, egy fügefafa olajbogyót adni vagy egy szőlőtő füget? Így semmilyen forrás sem képes sós és édes vizet adni.

Kicsoda bölcs és értelmes köztetek? Mutassa meg nemes életviteléből az ő cselekedeteit bölcsesség szelídségében. Ha pedig keserű féltékenység van és versengés a ti szívetekben, ne dicsekedjete és *ne* hazudjatok az *objektív* igazsággal szemben! Ez nem a fentről jövő bölcsesség, hanem *a* földi, *ösztönösen* lelki, démoni. Ahol ugyanis féltékenység és versengés *van*, ott zűrzavar *van* és mindenféle méltánytalan dolog. A felülről *való* bölcsesség pedig először is tiszta, azután békes, tisztességes, engedelkeny, telve irgalommal és nemes gyümölcsökkel, elfogulatlan és színészkedéstől mentes. Az igaz mivolt gyümölcse pedig békeségben vettetik a békeséget szerzők számára.

Honnan *erednek a* harcok és *a* viaskodások köztetek? Nem innen: a ti élvezetvágyaitokból, amik katonáskodnak a ti tagjaitokban? Megkívántok *valamit*, és nincs nektek; gyilkoltok és féltékenykedtek, és képtelenek vagytok rábukkanni; viaskodtok és harcoltok, de nincs nektek: amiatt, hogy nem kérítek. Kérítek és nem kapjátok meg: mert rosszul kérítek, hogy a ti élvezetvágyaitokban költhessétek el *pazarlóan*.

Házasságtörő férfiak és házasságtörő nők! Nem tudjátok, hogy a barátkozás a világgal ellenségeskedés az Istennel? Tehát, aki csak szándékozna barátja lenni a világnak, Isten ellenségévé teszi magát! Vagy *azt* gondoljátok, hogy hiába, *az* irigység érdekében mondja *leszögezve* az Írás: „Epedezve vágyakozik a szellem,

amely bennünk lakozást vett”?³ Pedig ad kegyelmet, nagyobb, ezért mondja *leszögezve*: „Az Isten az *előretolakodó* feltűnősködők ellen rendeli magát⁴, az aláza-
tosoknak pedig ad kegyelmet.”

Tehát rendeljétek alá magatokat *végre* az Istennek, álljatok ellen *végre* a Szétdobálónak, és *maga* fog futva menekülni tőletek! Közeledjétek *végre* az Istenhez, és közeledni fog hozzátok! Tisztítsátok meg *végre* kezeiteket, bűnösök, és szenteljétek tisztává *végre* szíveteket, kétlelkűek! Érezzétek magatokat *végre* nyomorultul és gyászoljatok és sírjatok, a ti nevetésetek forduljon *végre* gyászra, és az örömtők levertségre! Alázzátok meg magatokat *végre* az Úr előtt, és fel fog emelni titeket!

Ne szóljátok meg egymást, testvérek! A testvért megszóló és az ő testvérét ítélő *a* törvényt szólja meg és *a* törvényt ítéli. Ha pedig *a* törvényt ítél, nem megtevője vagy *a* törvénynek, hanem ítélőbírája. Egy a törvényhozó, aki képes megmenteni és elpusztítani. Ki vagy te, aki ítél a másikat?

Na most, *ti leszögezve ezt* mondogatók: „Ma és holnap elmehetünk ebbe a városba, és tevékenykedhetünk ott egy évig, és hasznot húzhatunk és nyerhetünk”, akiknek tudomásotok sincs *arról*, mit *hoz* a holnap! Hiszen milyen a ti *tartalmas* életetek? Hiszen *csak* pára *az*, ami egy rövid ideig előtűnik, azután pedig eltűnik! Ehelyett *ezt kellene leszögezve* mondanotok: „Ha *esetleg* az Úr akarja, és *tartalmasan* élhetünk, és ezt vagy azt tehetjük...” Most pedig dicsekedtek a ti kérkedéseitekben! Minden ilyen dicsekvés gonosz! *Aki* tudja tehát, *hogyan* helyesen *kell* tennie és nem teszi, *ez bűn a számára*.

Na most, *ti gazdagok!* Sírjatok *végre* jajgatva a ti nyomorúságaitokon: az eljövendőknön! A ti gazdagságotok megrothadt, és a ti felsőruháitok molyrágtákká váltak! A ti aranyatok és ezüstötök megmérgeződött, és az ő mérgük tanúbizony-
ságul lesz nektek, és meg fogja enni a ti hústesteteket, mint *a tűz!* Kincseket hal-

3 *Vagy... vett?:* Jakab feltehetőleg az Ézsaiás 26:9-et idézi: „Szívem utánad vágyik éjszaka, az én szellemem is bensőmben Téged keres szorgalmasan.” Az ‘irigység’ szó, amit itt Jakab használ, a φθόνος (e.: „fthonosz”), mely mindig negatív értelmű, szemben a ‘féltékenységgel’ (gör.: ζήλος, e.: „zélosz”), mely olykor ‘buzgóságot’ is jelenthet, mint a korinthusiakat bátorítva, hogy buzgón lelkesedjenek a szellemi ajándékokért. Továbbá, a pozitív jelentésű ‘epedezve vágyakozni’, a görög ἐπιποθέω (e.: „epipotheó”) mindenhol részes esetet vonz a vágyakozás tárgya iránt, csakhogy itt egy πρός (e.: „prosz”) előljárószo előzi meg az irigyságot, ‘felé, érdekében, irányában’ jelentéssel, ami sehol máshol nem található az epipotheó mellett. Ez miatt, továbbá mivel ilyen idézet sehol sem található az Ószövetségben, s mivel a negatív irigység kevésbé vonatkozhat az idézetben álló szellemre, ezért az ‘irigység érdekében’ a jelen fordításban az idézetből kivéve, az „Írásra”, mint alanyra vonatkozó tagmondatban szerepel. Az idézet így az Ézsaiás 26:9 alapján az Isten iránti pozitív vágyódással köthető össze, szemben a hiábavaló, világi dolgok iránti, negatív irigységgel. Az „irigységből mondja az Írás” jelentés pedig azért nem alkalmazható, mert ebben az esetben dia (διά) és nem prosz előljárószo szerepelne az irigység előtt.

4 *Ellen rendeli magát:* csatában a másik félle szemben felsorakozik. Jakab a szavakkal és a pozíciókkal játszik: vagy Isten rendeli magát az előretörőkvők ellen, vagy az ember reneveli magát Isten alá. Lásd a következő mondatot: *Tehát rendeljétek alá magatokat...*

moztatok fel *az* utolsó napokban! Figyeljete: a munkásoknak, akik learatták a ti vidékeiteket, az általatok megfosztásként visszatartott bérjutralma kiált, és az aratóknak a segélykiáltásai a Cevaóth *Seregek* Urának fülébe bejutottak. Dőzsölve éltetek a földön, érzékies fényűzésre adtátok magatokat, *úgy* táplálgattátok a ti szíveiteket, mint *a* mézszárlás napján. Igazságot tettetek ellene, meggyilkoltátok az Igazságost: *ő* mégsem rendeli magát ellenetek.

Tehát legyetek hosszútűrőek, testvérek, az Úr eljöveteleig! Figyeljete: a földműves várja a föld értékes gyümölcsét, hosszútűrően iránta, míg megkapja *az* őszi és tavaszi esőt. Legyetek hosszútűrőek ti is, szilárdítsátok meg a ti szíveiteket, mert az Úr eljövetele *már* közel jött! Ne sóhajtozzatok egymással szemben, hogy ne lehessetek elítélve! Figyeljete: az ítélőbíró az ajtó előtt áll. Vegyétek a bajok elszenvedése és a hosszútűrés példájául, testvéreim, a szóvivőket, akik *az* Úr neve számára szóltak. Figyeljete: boldognak mondjuk a hátrányba kerülve elszenvedőket. Jóbnak a hátrányos szenvedéséről hallottatok, és *az* Úrnak a végét láttátok, hogy nagyon bensőséges az Úr és könyörületes.

Mindenekelőtt pedig, testvéreim, ne esküdjete, se az égre, se a földre, se bármilyen más esküvel. Legyen pedig a ti igenetek igen, és a nemetek nem, hogy színészkedésbe ne essetek!

Bajokat szenved valaki köztetek? Imádkozzon! Jókedvű valaki? Pengessen! Gyengélkedik valaki köztetek? Hívja magához a kihívottak *közösségének* a véneit, és imádkozzanak felette, *miután* megkenték őt olajjal az Úrnak a nevében! És a hitnek az imája meg fogja menteni a kimerültet, és *talpra* fogja állítani őt az Úr, és ha *olyasvalaki* lenne, *aki* bűnöket követett el, el lesz engedve neki. *Egyertértően és nyíltan megvallva* ismerjétek be egymásnak a bukásokat, és imádkozzatok egymásért, hogy éppé lehessetek! Sokat bír *elérni* az igazságos ember munkálkodó könyörgése. Illés hozzánk hasonló érzületű ember volt, és imádkozással imádkozta, hogy ne essen *az eső*, és nem esett a földön három évig és hat hónapig. És ismét imádkozott, és a menny esőt adott, és a föld megtermette az *ő* gyümölcsét.

Testvérek, ha valaki közületek eltévelyedik az *objektív* igazságtól, és visszatéríti őt valaki, ismerje fel, hogy a bűnöst az *ő* útjának tévelygéséből visszatérítő meg fog menteni egy lelket a haláltól, és bűnök sokaságát fogja elfedni!